

SPEJDERNES MAGASIN

Februar 1945

Nr. 1

29. Aargang

AARETS GANG I NATUREN

En Bog for alle
Spejdere og Ulve

Ønsk dig den!

PRIS KR. 2.85

Faas i Det Danske Spejderkorps Depot
Skindergade 27 . København K.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 8-16, Lørdag 8-12 samt Man-
dag Aften 19,30-21. Giro 2284.
Direktor E. Østergaard træffes sikrest
mellem Kl. 8-9,30 samt Mandag Aften.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDERSPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10493.

»Patruljeoptræden«

staar der sommetider paa Programmet til
et Tropsmøde, og saa gælder det om at
have et Nummer instuderet. En Masse Ideer
kan du faa i Korpsets nye Bog:

»SPEJDERFESTER«

der koster Kr. 3,85 og faas paa

Det Danske Spejderkorps Depot
Skindergade 27, København K.

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Merkentille
Tryksager
Maanedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10493

DENATURERET SPRIT

TIL KOGEBRUG.

VED TIL LEIR- BAALET

Det var det femte nye Aar, der begyndte, mens Krigten raser, og hvert Aar har man haabet paa, at man i det nye Aar, man gik ind i, kunde begynde en Fredens Gerning, og det vil vi ogsaa haabe nu.

Krig ødelægger; den dræber Mennesker, den hærger By og Land, og den bringer Forstyrrelse i alt Menneskeværk. Og maaske det allerværste, den ødelægger Menneskenes Sind, saa de hader hverandre i Stedet for at hjælpe hverandre.

Der bliver derfor meget at bygge op, naar denne Krig er forbi, ikke blot Huse, Broer, Industri, Landbrug, Søfart og Handel, men ogsaa en Forstaaelse de enkelte Folk, og de enkelte Mennesker imellem.

I har sikkert baade hørt og læst om »Ungdommens Betydning«, at det er de, der er unge nu, man ser hen til som dem, der atter skal bringe gode Forhold i Verden. Maaske har I tænkt ved jer selv, at det er jo saadant noget, voksne siger, naar de taler til de unge; det lyder godt, men det maa da være de voksne, der skal bringe Orden i det, for I gaar jo blot i Skole endnu eller er lige begyndt jeres Uddannelse i det praktiske Liv.

Det har I nogen Ret i, hvis I blot tænker paa den allernærmeste Tid. Men naar de voksne taler om at bygge en ny Verden op, mener de en Verden, hvor Menneskene tænker anderledes, hvor Ret og Retfærdighed raader, og hvor Magten ikke er det afgørende. Og det er disse Tanker, som skal vækkes hos de unge, saa at de, naar de bliver voksne og skal gøre Mands Gerning, kan handle i den-

ne Aand, som ogsaa er den rette Spejderaand, og den der bør raade i ethvert Kulturfolk.

I véd, at Kina er et gammelt Land, og at man taler om kinesisk Visdom. Jeg hørte engang en kinesisk Historie, som kan lære os meget. Den fortalte om to Kinesere, som var kommet i Diskussion om et eller andet. De stod paa en af de smaa Broer, der findes saa mange af i kinesiske Byer, og efterhaanden samlede der sig en stor Skare om de to for at lytte til deres Ord. Pludselig tog den ene og kastede den anden over Broens Rækværk og ned i Floden. Da han kom ind paa Land igen, kappedes Folk om at ønske ham til Lykke. En fremmed, der havde set paa det, spurgte, hvorfor de gjorde det, og fik det Svar, at han havde jo haft Ret i sine Synspunkter, for ellers havde den anden jo ikke været nødt til at bruge Magt.

Saa indviklet som Verden er i vore Dage, kan man vel nok ikke leve helt efter dette Princip, men det kan alligevel give os meget at tænke over, og det maa vel engang komme der til, at Menneskene paa fredelig Vis kan afgøre deres Mellemværender.

Men det kræver, at den Ungdom, der vokser op, stræber hen derimod, og det er derfor man ser hen til Ungdommen i Haab om, at de unge vil gøre saadanne Tanker til Virkelighed.

Naar vi oppe i Nordøstgrønland skulde begive os ud paa en længere Rejse i Vintermaanederne — og det var det meste af Aaret — var der kun én Maade at gøre det paa, nemlig med Hundeslæde. Dette Nordlandets primitive Fartøj er en sindrig Konstruktion tilpasset efter Omgivelserne med en Kløgt og Snilde, der er Summen af tallose Slægtleds indhøstede Erfaringer. De gamle Eskimoer forarbejdede deres Slæder af Drivtømmer og Hvalribben og surrede dem sammen med Remme af Hvalroshud eller Remmesæl-skind. I Dag bruger man Meder af Ask eller Hickory beslaaet med Skinner af Jern eller Nysolv. Men Konstruktionen er den samme, og Principet i en Hundeslæde er det enkle at skabe et Fartøj, der med den mindst mulige Friktion kan bevæges hen over Sneen, samtidig med at dets Styrke og Elasticitet er gjort saa effektivt som muligt.

I Forhold til sin Størrelse og Vægt er det forbløffende at se, hvor mange Knubs og Stød en saadan Hundeslæde kan taale.

Naar man kører med en tung Last og har 12—14 Hunde for Slæden, skal Mederne kunne holde til en Del, hvis man f. Eks. skal gennem en Strækning med Skrueis, hvor Slæden ustandselig bliver vredet og idemt og kastet fra den ene Side til den anden. Her gælder det Kuskens Dygtighed og Evne til at faa Hundene til at lystre og standse eller trække til i det rette Øjeblik. Mederne er surret til Overliggerne med stærke Remme af ugarvet Remmesæl. I en Hundeslæde findes ingen Som eller Skruer, der fastgør de forskellige Dele. Alt er surret sammen. Og der opnaas herved en utrolig Grad af Styrke og Smidighed. Saadan en Slæde kan vrides og drejes paa alle Leder og Kanter. Og fordi den kan det, er den i Stand til at give efter, naar en af Mederne braser mod en Skosse med hele Lastens Vægt plus Slædens Fremdrift. En Slæde skruet sammen med Bolte af Jern er for stiv og vilde snart blive smadret til Pindebrænde, hvis man vovede sig ud i Skrueisen med den. Og

selv om den holdt, vilde der i hvert Fald ske det, at Dragstjerten, der forbinder Slæden med Hundenes Skagler, vilde springe, saa snart Slæden ramlede mod en Forhindring. Og saa vilde Fanden tage ved Hundene, de vilde styrte af Sted uden Hensyn til Kuskens fortvivlede Anstrengelser for at kalde dem tilbage igen. For Slædehunde kan kun standse, naar Kusken sidder paa Slæden og med et sagte »A-ai!« eller »Ho-o-ldt!« eller en anden beroligende Lyd giver til Kende, at han ønsker at standse.

Et Hundespand køres ikke med Tømme eller noget af den Slags.

Hver Hund i et grønlandsk Spand løber frit i en Skagle, der som Regel er tre-fire Meter lang. Alle Skaglerne er lige lange og udgaar fra Dragstjerten i Vifteform, saaledes at Hundene løber foran Slæden paa en Række ved Siden af hinanden. Hundene kan da skifte Plads indbyrdes under Kørslen ved at springe over Sidemandens Skagle og finde sig en ny Plads, hvorved Trækket fordeles jævnt og bliver mindre generende for Hunden.

Til Gengæld er denne Form for Selskabelighed til saa meget desto større Bryderi for Hundekusken. For Skaglerne filtreres hurtigt sammen til en alenlang Knude, der med passende Mellemrum maa redes ud og bringes i Orden. Hvis det er koldt i Vejret, er det et nederdrægtigt Stykke Arbejde. Det maa gøres med de bare Hænder. Fingrene fryser hurtigt stive og følelsesløse. Og af og til maa man tage Tænderne til Hjælp, naar Knuden er særlig haard og indfiltret. Skaglerne er som Regel overisede og godt smurt ind i Hundeekskrementer og den Slags. Man maa ikke være for fintfølelse og sart, naar man kører med grønlandske Eskimohunde.

En Hundekusk maa vide, at Eskimohunden, selv om den er en vild Krabat, er i Besiddelse af en udpræget Retfærdighedssans. Det nytter derfor ikke, at man vil forsøge at køre sit Spand paa Piskens alene. Det er overordentlig vigtigt,

at man er i Stand til at haandtere en Hundepisk. Men man maa kun bruge den, naar det er tvingende nødvendigt. Til at styre Spandet er det nok, at man sender Piskesnerten frem gennem Luften og lader den smælde i Sneen ved Siden af Fløjhunden modsat den Side, man ønsker Hundene skal vige til. Hvis man saaledes f. Eks. skal svinge til højre, sender man den tolv Fod lange Piskesnert frem langs venstre Side af Spandet, samtidig med at man udstøder et skarpt og gennemtrængende »Illi!« Denne Man-ovre gentages, indtil Hundene er inde paa den Kurs, man ønsker. Hvis man vil svinge til venstre, udstøder man et lige saa skarpt og gennemtrængende »Iu!« og knalder Pisken i Sneen til højre for Spandet. Det lyder simpelt. Men enhver, der har prøvet det, ved af bitter Erfaring, hvor meget der skal til, før man er i Stand til at faa Hundene til at lystre med den rette Akkuratesse.

Men det er ikke nok, at man kan faa Hundene til at svinge til højre eller venstre efter den Kurs, man skal køre. Man maa ogsaa være i Stand til at faa dem til at løbe hurtigt eller langsomt. Det første opnaas ved, at man gennem Tænderne udstøder en kort, hvislende Lyd, der lyder omtrent som en lang Række: »Isch! isch! isch!« Det er et Tegn, Hundene forstaar. De vil straks rejse Hovedet og spidse Ører, Halerne kommer i Vejret som vajende Faner, og hvis Slæden ikke er for tung, vil de hurtigt slaa over i Galop og styrte forventningsfulde af Sted, for maaske kan Tegnet betyde, at der er en Bjørn eller et andet Stykke Stortvildt i Nærheden, og er der noget, Eskimohunde sætter Pris paa, er det en rask Jagt ud over Isen, en halsende Ga-

lop i Hælene paa en flygtende Bjørn. Saadan en Jagt er altid spændende og ofte forbundet med mange farefulde Situationer. Det er sket, at Hundene har indhentet den flygtende Bamse, og at Kusken har mistet Herredømmet over sit Spand.

En af de dygtigste Hundekuske, jeg har hørt om, var en Mand ved Navn *Seppala*. Han boede i Nome, Alaska, og var af norsk Afstamning. Hvad han efter Sigende var i Stand til at faa ud af sit Hundespannd var rent fænomenalt. I Almindelighed plejer man at regne med, at et Hundespannd normalt løber med en Fart af ca. 10 km i Timen i jævnt Terræn og paa godt Føre. Men Seppala har engang kørt med sine Hunde fra Nome til Solomon — en Strækning paa godt og vel halvtreds Kilometer — paa nøjagtig to Timer og fyrretyve Minutter. Han har altsaa kørt med en Gennemsnitsfart af 20 km i Timen, en Rekord, som næppe nogen Sinde vil blive slaaet.

Selv har jeg ofte kørt hundrede — og en enkelt Gang et Hundrede og tyve Kilometer paa én Dag. Men Seppala kørte engang med 16 Hunde for Slæden fra Nome til Fairbanks — en Strækning som fra København til Nice — rundt regnet 1300 km — paa 13 Dage! Han havde foruden Foder og Proviant til sig selv og de 16 Hunde en Passager af vægtigt Omfang paa Slæden og ca. 100 kg Bagage. Rejsen gik gennem de koldeste og mest utilgængelige Dele af Alaska. Den længste samlede Distance, denne fremragende Hundekusk har kørt i Løbet af ét Aar med samme Spand, er paa 11,300 Kilometer. Den Rekord vil antagelig blive staaende et Stykke frem i Tiden.

Fot.: Jette Bang.

FEM RASKE SPEJDERE

5 Spejdere har udmærket sig ved en Brandkatastrofe i Tarm i Oktober Maaned. Tarm Møbelfabrik nedbrændte. Navnene paa de fem er: *Jens Lykke*, Skovmand i 1' Borris Trop, *Jorn Adamsen*, Spejder, *Hans Ole Frandsen*, Patrul-

lig med at styrte sammen. Niss blev opmærksom paa Faren, sprang til og reddede Jørn tilbage, inden Muren faldt.

For deres raske Hjælp har Jens Lykke, Jørn Adamsen, Hans Ole Frandsen og Jorgen Grauballe.

Jens Lykke.

Hans Ole Frandsen.

Jorgen Grauballe.

jefører Niss Steffensen, Spejder, og Jorgen Grauballe, Tropsfører, de sidste fire alle fra Vestjysk Gymnasium Trop.

Jens Lykke hjalp til med at frigøre og fjerne en stor Maskinhøvl. De andre trængte ind i Lageret paa 1. Sal med vaadt Tørklæde for Næse og Mund og fik kastet mange værdifulde Ruller Stof ud ad Vinduet. Senere stillede alle fem sig til Raadighed for Brandvæsenet, som i Mellemtiden var ankommet. Da Jørn førte et Straalerør tæt ind under en Mur, truede denne pludse-

Jorgen Adamsen.

balle faaet tildelt Medaljen for rask Daad. Ved en Brand nogle Dage for i Brande, havde Jens Lykke ogsaa gjort sig bemærket ved sin raadsnare Indgriben.

Niss Steffensen, som i Fjor fik Medaljen for rask Daad, har faaet tildelt *Broncekorset for Livredning* for sin resolute Indgriben, hvorved han reddede Jørn fra at blive begravet under den væltede Mur.

Fem Spejdere har atter vist, at de forstod at optræde som Spejdere, da det krævedes.

*Hellere
forebygge*

Selv den mindste Skramme bør straks forbindes. Hansaplast Hurtigforbinding er praktisk, fordi det sidder urokkelig fast og ikke generer under Arbejdet. Dertil er det antiseptisk præpareret og beskytter mod Smuds.

Hansaplast *Hurtigforbinding*

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 1

FEBRUAR

1945

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Der var engang en Mand, der en Nytaarsaften satte sig til Rette i sin Lænestol for at tænke lidt paa det nye Aar. Han var nemlig kommet til at tænke paa, at mange Mennesker ved det nye Aars Begyndelse plejede at love sig selv en hel Masse Ting i Retning af at forbedre sig i det nye Aar. Han tænkte:

»Hvad er nu mine værste Fejl, som jeg kan begynde at udrydde nu, hvor jeg begynder paa et nyt Aar? Jo, jeg er slem til at komme for sent op om Morgen, saa jeg kommer for sent paa Kontoret. I det nye Aar vil jeg altid staa op, saa snart Uret vækker. Saa er der det med, at jeg er lidt gnaven, naar jeg kommer hjem om Eftermiddagen, og mine Børn kommer mig glade i Møde. For Fremtiden vil jeg altid vise dem et glad Ansigt, selv om jeg har haft Modgang paa Kontoret. Jeg kan jo heller ikke nægte, at jeg er slem til at ryge for meget, at jeg gaar for sent i Seng, at jeg spiser for meget, og at jeg har mange andre Fejl. Men fra nu af skal det være forbi med alt det. Nu vil jeg blive et nyt og bedre Menneske.«

Og hvordan gik det saa? Ja hør: Nytaarsaften kom han sent i Seng, og Nytaarsdag havde han fremmede, saa da Uret vækkede den 2. Januar, var han træt og søvnig og vendte sig om paa den anden Side for at tage fem Minutter til. Og den Dag kom han for sent paa Kontoret. Hans Chef gav ham en Omgang for det, og da han kom hjem, og Børnene kom løbende, fik de Skærd og Besked om at lade ham være. Saa havde han brudt de to Løfter, og med de andre gik det lige saa daarligt. I Løbet af Januar havde han glemt dem alle. Han røg og spiste stadig for meget, og han kom stadig for sent i Seng.

Og hvorfor nu det? Det skal jeg sige jer. Det var fordi, han havde troet, at man kan rette alle sine Fejl paa een Gang, og det kan man ikke. Saa bliver der intet af det gjort. Og ved I, hvad han skulde have gjort? Han skulde have lovet sig selv een Ting. Det kan man nemlig holde, men man maa tage een Ting ad Gangen.

Det skulde I ogsaa gøre. Lov jer selv, at I i det nye Aar — som rette Ulve — vil gøre jeres bedste for at blive rigtige Ulveunger. Hvad det betyder, ved I godt. Det har vi før talt om.

Og med det Ønske for jer ønsker jeg jer alle

GOD JAGT I 1945

Baloo.

Sølvkorset for Livredning

FØR EN VIRKELIG RASK ULVEDAAD

Børge Nicolajsen.

En Dag i August gik Ulveunge Børge Nicolajsen, »Skjoldungerne«, Holbæk, Byærinder for sin Far, som er Guldsmid. Blandt andet skulde Børge ned med en Pakke til Hørbybaaden, der ligger ved Færgelejet i Holbæk Havn. Da Børge havde afleveret sin Pakke og skulde til at begive sig hjem, opdagede han en lille Gut, som laa og pjaskede i Havnebassinet. Børge blev straks klar over, at han var faldet i Vandet, og resolut sprang han ud og fik med noget Besvær bugseret den lille op til et Slæbested. Her hjalp nogle Mennesker de to Drengene op og fik dem sendt hjem, hvor de kunde faa nogle tørre Klæder paa. Det var en rask Handling af Børge, og derfor har han faaet tildelt Korpsets Sølvkors for Livredning og sit Navn indskrevet i Korpsets Æresbog.

Tolv
Duelighedstegn

John Ewald Hansen.

Bandefører John Ewald Hansen i 2' Godthaab Flok har opnaaet det flotte Resultat at erhverve sig samtlige 12 Duelighedstegn for Ulve.

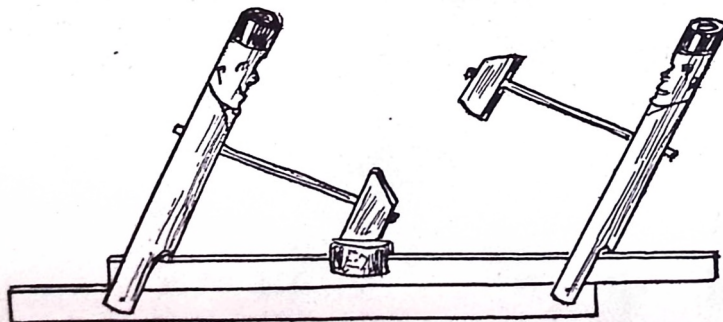
De to Smede

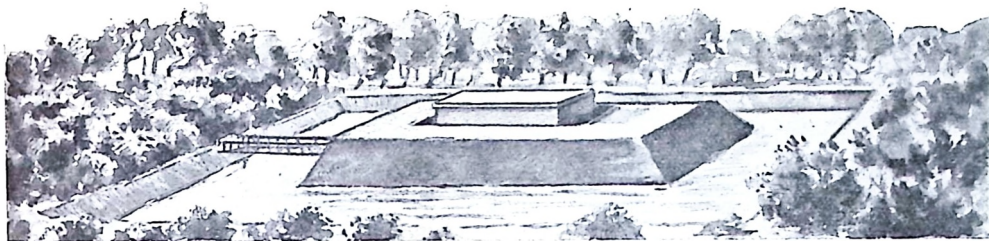
Har I nogle Stumper Træ og samtidig er lidt fingernemme, kan I lave jer dette lille morsomme Legetøj. Er der Smalhans i Sparebøssen, kan det jo bruges til Fødselsdagsgave til Lillebror eller -søster.

Først bruges to firkantede Pinde, 3 Tom. lange og $\frac{1}{4}$ Tom. brede. To andre Pinde, $1\frac{1}{2}$ Tom. lange og $\frac{1}{2}$ Tom. brede i Tværsnit, skæres runde. Paa den ene Ende af disse tegnes et Ansigt, og Næse og Mund skæres lidt til med en Kniv.

I Pindenes anden Ende udsaves der et gaffelformet Hak saa bredt, at de firkantede Pinde rigeligt kan faa Plads i dem. Derefter bores der Huller i godt og vel en Tommes Afstand fra Hakket i de runde Pinde, hvorigennem der, som Figuren viser, stikkes to $1\frac{1}{2}$ Tomme lange afrundede tynde Pinde, hvorpaa der er fæstet smaa Klodser. Smedene er nu forsynede med Hamre og skal saa anbringes paa deres Arbejdssted. De firkantede Pinde lægges ovenpaa hin-

anden, saadan at Enderne rager en knap Tomme ud over skrævs paa Pindene (se Fig.). Med en Syl bores der to Huller i hver af Smedenes »Ben«, og der slaas Stifter igennem Hullerne og de firkantede Pinde. Naar der nu skiftevis trækkes i de vandrette Pinde, vil Smedene lystigt banke paa Proppen.

Det gamle Forts Hemmelighed

Indledning.

En god Mil fra København ligger Villabyen Ordrup. For ca. 20 Aar siden bestod Ordrup af smaa, hyggelige Huse med Straatag og store elegante Villaer med røde Tegltage og flotte smedede Indgangsporte. Imellem Villaerne og de smaa Huse laa der snart smaa Byggepladser og snart store Marker, hvor man endog dyrkede Korn. Ja, man kunde tilmed ofte se Køer staa tøjrede paa Markerne. For at gøre Indtrykket helt broget, var der enkelte Steder bygget rigtig store Lejekaserner fuldstændig som inde i København. Drengene paa Villavejene var selvfølgelig lige saa blandede som Husene. Snart saa man Drengene, der tydeligt bar Præg af at komme fra de rige, flotte Villaer, snart saa man Drengene iklædt Laser og Pjalter, Drengene fra smaa, fattige Hjem. Som Regel holdt Drengene fra de to Slags Hjem sig helt fra hinanden og ringeagtede hinanden. Det havde de nu ikke behovet, for i Virkeligheden var der ikke særlig stor Forskel paa dem. Deres gale Streger var de samme. Hjerterne bankede ens hos dem, og deres Skam over at blive grebet i Ting, de ikke maatte, var ogsaa den samme. At deres Sprog og deres Klædedragt ikke var det samme, var jo egentlig ikke deres Skyld.

1. Fortælling.

»Hold up« hos Soldemor.

Fra Charlottenlund Skov til Klampenborg gik den gamle, berømte Ordrup Jagtvej. Den var helt lige og bred med Rideslæder og Cykleslæder paa begge Sider. Tæt ved, hvor Vejen hørte op, laa det gamle Christiansholms Fort omgivet af Vand paa alle Sider. Det var øde og forladt og selvfølgelig helt aflaaaset. Midt paa Ordrup Jagtvej laa en lille Forretning, hvor Skoledrengene brugte deres Lommepenge til alle Slags Slikkerier. Forretningen ejedes af en gammel Kone, der aldrig hed andet end Soldemor. Hun var

meget paaholdende og meget ubehagelig, men hendes Negerkys var Ordrups største og friskeste, og det vidste alle Drengene og Pigerne fra Ordrup Gymnasium og Ordrup Kommuneskole. En Eftermiddag i Maj Maaned stod Carl og Viggo fra Kommuneskolen inde hos Soldemor. Det var to Drengene paa 11 Aar, snavsede og lasede med Træsko paa Fødderne. Da lagde hver deres 10 Øre paa Disken, men da Soldemor ikke var ude i Butikken, men stod og klappede sin lille, fede Hund Delle inde i Bagværelset, tog de selv deres Negerkys fra Æsken. Det maatte de nemlig gerne. Pludselig lod der tre Skud fra Haven bag ved Forretningen; Delle snærrede og gøede, og Soldemor styrtede ud af Forretningens Bagdør for at se, hvad det var, der skete. I det samme styrtede tre velklædte Drengene ind i Forretningen; med Lynets Hast fyldte de deres Lommer med gode Sager, Lakrids og Bolcher og hele Æsken med Negerkys. For Carl og Viggo havde sundet sig, var de ude af Forretningen og havde grebet deres Cykler. Væk var de. Carl og Viggo blev saa bange, at de handlede stik imod al sund Fornuft, thi ogsaa de for ud af Forretningen og spænedes hen ad Vejen paa deres klappende Træsko, medens de proppede deres retmæssige Negerkys i Munden.

Nu kom Soldemor farende ud paa Vejen, og da hun saa de to løbende Drengene, kastede hun selvfølgelig sin Mistanke paa dem. Efter Drengene styrtede hun, mens Delle oplevede sin anden Ungdom og hjalp hende med Forfølgelsen. Snart har Delle med sine ormstukne Hundetænder fat i den mest kødfulde Del af Carl, medens Soldemor faar et sikkert Tag i Viggos ene Øre. Begge de stakkels Drengene bliver ført ind i Forretningen, medens Soldemor rasende og opbragt ringer til Politiet. Kort efter kommer Betjent Klejn kørende paa sin høje Politicykle. Han undersøger hurtigt Forretningen og opdager, at de tre Skud har været affyret med en saakaldt Hundepistol. Det var nemlig Mode blødt Drengene op-

pe paa Gynmasiet, at enhver Dreng med Respekt for sig selv havde en saadan Hundepistol. Derefter tog Betjent Klejn de to Drengene med paa Politistationen og underkastede dem et skarpt Forhor, hvorved han dog snart blev overbevist om Drengenes Uskyld og sendte dem hjem. Betjent Klejn kørte nu hen til Forretningen og undersøgte den nærmere, og snart fik han Øje paa en rød Sukkerkugle paa Jorden, lidt efter en til. En Række brogede Kugler viste tydeligt, hvilken Vej Roverne havde kørt, og Betjent Klejn kørte ivrigt efter de brogede Kugler, der førte ham mod Christiansholms Fort. Her ophørte Kuglerne ved den Voldgrav med Vand, der omgav Fortet. Betjenten fik en alvorlig Mistanke. Skulde Roverne have deres Tilholdssted ovre i det gamle Forts Kældre? Han fandt en Pram og stagede sig der over. Forsigtigt listede han rundt, skjulende sig bag Tjørnebuske og Græstuer. Med eet hørte han Stemmer, der lød, som om de kom nede fra Jorden. Under høje Mælkebøtter og Harekløver stod en Luge aaben, der gav Luft ned til en Kassemat i Fortets Bund. Klejn lod en Lyskegle fra sin Lommelygte falde ned gennem Lugen og ganske rigtigt. Nede i Dybet sad fire Drengene og ordnede et veritabelt Lager af Slikkerier paa en Hylde.

Nu var det en smal Sag for Betjent Klejn at anholde de fire Rovere, men Klejn var ikke nogen almindelig Betjent, som Betjentene var den Gang, tværtimod var han en ualmindelig rar

Mand og en ung Mand, der kunde huske en Del fra sin egen Drengetid. Han var klar over, at Drengene, der lavede den Slags Røverier, som var sket i Dag hos Soldemor, ikke behøvede at være fremtidige Fængselskandidater, og han vilde derfor undersøge Sagen nærmere.

Peter Tini.

(Næste Gang skal vi høre, hvorfor de fire Drengene mente at have en god Samvittighed).

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

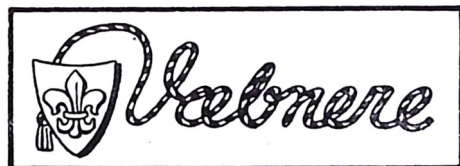
1'KLASSES SPEJDERE

Henning Pedersen,	Jens Bangs Trop.
Hans Forum Jensen, PF,	1' Hellerup Trop.
Uwe Høg Jensen,	Hardeknuks Trop.
Poul Larsen,	1' Faxe Trop.
Erik Lauritsen,	1' > >
Henry Kjær, Skm.,	1' Ry Trop.
Per Pedersen, Skm.,	1' > >
Poul Kjærgaard, Skm.,	1' > >
Bo Andersen, Skm.,	1' > >
Niels Kristensen, Skm.,	1' > >
Preben Møllerstrøm, PF,	1' > >
Mogens Christiansen,	1' Bogense Trop.
Jørgen Holm, Skm.,	1' > >
Kaj Jørgensen, Skm.,	1' > >
Johs. Knudsen,	1' > >
Mogens Knudsen, Skm.,	1' > >
Kaj Mark, Skm.,	1' > >
Vald. Tange Jensen, PF,	1' Godthaab Trop.
Børge Elling,	1' Silkeborg Trop.
Harry Jensen, TA,	Furesø Trop.
Niels Hobolth, PF,	1' Vejle Trop.

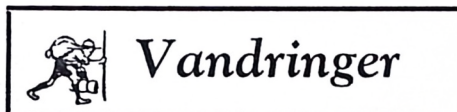
Poul Kjærgaard, Skm.,	1' > >
Bo Andersen, Skm.,	1' > >
Niels Kristensen, Skm.	1' > >
Preben Møllerstrøm, PF,	1' > >
Uwe Høg Jensen,	Hardeknuks Trop.
Ove Nielsen,	> >
Henry Jensen, PA,	2' Hellerup Trop.
Aage Malling, PF,	Furesø Trop.
Kalle Bach,	1' Borris Trop.
Ivan Mikkelsen,	1' > >
Peder Jensen,	1' > >
Knud Christensen,	1' > >
Freddy Sloth Løier,	1' Silkeborg Trop.
Kai Sørensen, PF,	Vedbæk Trop.
Poul Maigaard, PF,	1' Vejle Trop.

Jørgen Okkels,	Jens Bangs Trop.
J. Worsø-Petersen, PF,	1' Ordrup Trop.
Erik Brauer, PF,	1' > >
Hans V. Olsen, Skm.,	2' Struer Trop.
Bjarne Henriksen, Skm.,	2' > >
Christian Hansen,	1' Borris Trop.
Niels Hobolth, PF,	1' Vejle Trop.

Willy Fischer, TF,	1' Skagen Trop.
Svend Larsen, TA,	1' > >
Kaj Nielsen, TA,	1' > >
Hans Nielsen, PF,	1' > >
Leif Nielsen, PA,	1' > >
Poul Christensen, PA,	1' > >
Jørgen R. Jensen,	1' Kolding Trop.
Erik Jørgensen,	1' > >
Lars Repsdorph, PA,	1' Ordrup Trop.
Alf Torp-Pedersen, PA,	1' > >
Hans Raabymagle,	1' > >
Steffen Middelboe,	1' > >
Mikael Hauser,	1' > >
Hans Ludvigsen,	1' Ordrup Trop.
Knud Vaupell-Olsen,	1' > >
Poul E. Hansson, PF,	1' Absalon Trop.
Erik Boesen, PA,	1' > >
Henry Kjær, Skm.,	1' Ry Trop.
Per Pedersen, Skm.,	1' > >

60 km	
Niels Schwartz,	1' Skagen Trop.
Svend Larsen,	1' > >
Steindor Købsted,	1' > >
Freddy Madsen,	1' > >
Poul Thomsen,	1' > >
Leif Nielsen,	1' > >
Helge Thomsen,	1' > >
Knud Nielsen,	1' > >
Hugo Leer,	1' > >
Børge Hammer,	1' > >
Søren Leer,	1' > >
Herluf Steen,	1' > >
Mogens Lausen,	1' > >
Kaj Nielsen,	1' > >
Elgil Truelsen,	1' > >
Poul Bøje, PF,	9' Aarhus Trop.
Sv. Jungersen, Skm.,	9' > >
Kaj Jørgensen, Skm.,	1' Bogense Trop.

forsættes Side 9.

GAMLE RAVN FORTÆLLER

Min gode Ven Kniven

Lad mig først fortælle dig lidt om, hvad de forskellige Dele af Kniven kaldes. Du ved, at der er *Skaft* og *Blad*, men ved du ogsaa, at Grunden af Bladet paa en Bordkniv hedder *Balancen*? Eller at Grunden af Bladet paa en Lommekniv kaldes *talon'en*?

Der er en Mængde Typer af Knive og Dolke, og jeg selv har i Aarenes Løb haft en hel Del forskellige, indtil Erfaringerne lærte mig, hvordan den helt rigtige Spejderkniv skulde være.

Men lad os se lidt paa de gængse Typer. Du kender den finske Dolk, Fig. 1 a. Den er lang og smal, selve Klingen er temmelig tyk og forsynet med Bloddrille, og Spidsen er bøjet lidt bagud. Er det nu en Facon, som vi Spejdere kan bruge? En Spejderkniv skal kunne bruges til lidt af hvert: smøre Mad, snitte Pinde, Paletkniv, skære Brød osv. Har du prøvet at skære Brød med en finsk Dolk — den brækker Skiverne, Smørret falder af, naar man vil smøre med den, og som Paletkniv er den helt umulig. Den er kun god til at snitte med, men er den først blevet slov een Gang, er den svær at faa slebet skarp igen, for Bladet er for tykt. Endelig er der Bloddrillen. Det sker jo uhyre sjældent, at Spejdere faar Brug for at give anskudte Dyr Dødsstødet, og det er kun i saadanne Tilfælde,

at Bloddrillen gør Gavn; ellers samler den kun Skidt og Snavs.

Saa er der den saakaldte *Skovmandskniv* (b) med et mægtig bredt Blad og Hjortetaksskaft. Denne Type er velegnet til at hugge med som en Økse, groft Snitarbejde og til Nød som Brødkniv, skønt den er for spids og uelastisk — alt i alt er den for tung og klodset for en Altmuligmand som en Spejder.

Der er selvfølgelig endnu en Række Typer, som alle er mere eller mindre daarlige. En god Spejderkniv er derimod *Slirkniven* (c). Den er jævn og bramfri at se til, men den er god, dog er Bladet maaske lidt for uelastisk.

Men den allerbedste Dolk er dog en ganske simpel Kniv, en saakaldt *Flænsekkniv* (d), som man selv laver Skede til. Den har mange Fordele frem for de andre Typer. Først og fremmest billig. Dernæst er Klingen ikke saa tyk, og den kan derfor slibes godt skarp, og Skarpheden holder sig længe. Den er ogsaa elastisk i Bladet og derfor god at smøre med, tilpas bred til at være Brødkniv og Paletkniv. En rigtig Spejderkniv.

Men hvad Dolk du end har, saa husk, at det er forbudt at gaa med Dolke, hvis Blad er længere end 12 cm.

B. P. siger, at en Spejder bærer ikke en Kniv, men en skarp Kniv. Se paa din egen. Kan du være den bekendt? At passe og pleje sin Dolk omhyggeligt kendetegner en god Spejder. Er der Skaar i Æggen, slibes disse væk paa en Carborundumsten, men ellers er en saadan alt for grov til en Kniv; der skal bru-

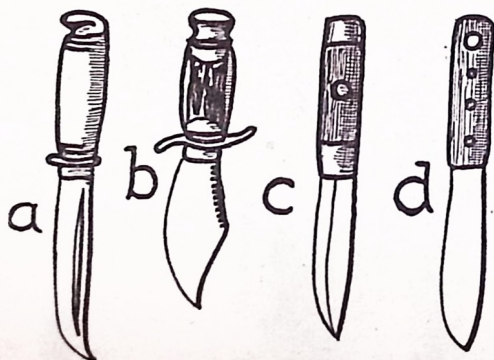

Fig. 1.

Fig. 2.

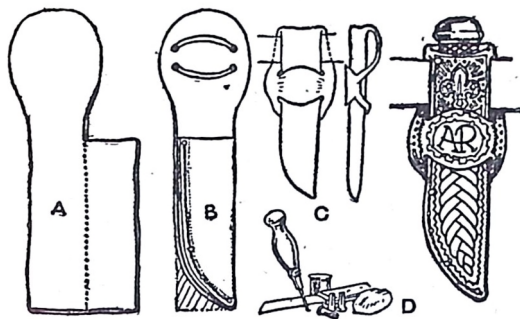

Fig. 3.

ges en Sandslibesten. Spørg din Tropsfører, om Troppen ikke har Raad til at anskaffe en saadan en og opstille den i jeres Hovedkvarter. Saa kan I altid faa slebet jeres Knive, Økser og Spader.

Er du ikke vant til at slibe, er er sikrest for dig at slibe saadan, at Stenen løber væk fra Æggen. Kniven holdes paa tværs af Stenen og Bladet tæt ind til Stenen. Vinklen skal være ca. 10°.

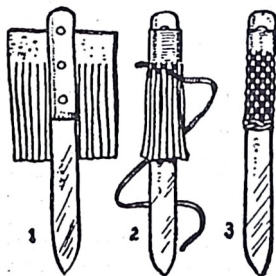

Fig. 4.

Efter Slibning følger Hvæsning. Hvæssestenen er et Stykke Skifer eller en meget fintkornet Sandsten. Du væder Stenen, lægger Kniven paa den og kører rundt med smaa roterende Bevægelser. Hvæsningen fjerner eventuel løs Æg (d.v.s. smaa Flosser i Æggen) og giver den sidste Skærpelse, og nu gælder det om at holde Kniven fin blank og skarp ved jævnlig at give den en Omgang med Hvæssestenen.

En god og praktisk Kniv fortjener ogsaa en god og praktisk Skede. Paa Fig. 2 og 3 ser du Eksempler paa, hvordan du kan lave den. Husk, at den skal være god dyb, saa Dolken ikke hopper ud.

Vil du lave din Dolk særlig flot, kan du beklæde Skafet med Læder som vist paa Fig. 4.

(fortsat fra Side 7)

Orla Jørgensen, PF,	1'	»	»
Mogens Knudsen, Skm.,	1'	»	»
Kaj Mark, Skm.,	1'	»	»
Jørgen Wiberg, Skm.,	3'	Hellerup Trop.	
Troels Hansen, Skm.,	3	»	»
John Meiling, PF,	1'	Frederiksberg Trop.	
Pendt Sørensen, PA,	1'	»	»
Leif Maahr,	1'	»	»
Jørgen Bossing,	1'	»	»
Børge Clemmensen, PF,		Asnæs Trop.	
Anker Johansen, PA,		»	»
Ole Olsen,		»	»
Niels Nielsen,		»	»
Mogens Christensen,		Sct. Jacobs Trop.	
Bent Damsgaard,		»	»
Jørgen Lofquist, Skm.,		»	»
Otto Litte,		»	»
Jørgen Mentzler,		»	»
Arne Skjot, PA,		»	»
Hans Thykier,		»	»
Leo Bjerre Jensen, PF,	1'	Ry Trop.	
Erik Jørgensen,	1'	»	»
Ejner Johansen,	1'	»	»

75 km.

Palle Hansen, PF,	1'	Husum Trop.	
Berthel Christensen, PF,	1'	»	»
Leif Madsen,	1'	»	»
Erik Sørensen, PF,	1'	Godthaab Trop.	
Mogens Bang, PF,		Sct. Jacobs Trop.	
Adam Heuser, PF,		»	»
Erik Munck, PF,		»	»
Erik Sørensen, PF,	1'	Frederiksberg Trop.	

100 km.

Vald Tange Jessen, PF,	1'	Godthaab Trop.	
Valdemar Jessen, PF,	1'	Frederiksberg Trop.	
Ib Frisenvang, TF,		Furesø Trop.	
Aage Malling, PF,		»	»

Karameller

Allerbedst
TOM's

Drops

Dragés og

Chokolade

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Th. Palæ 4058

KORPSET RUNDT!

Forsidebilledet

er fra 1' Nyboders Lejr ved Broby Vesterskov ved Susaaen sidste Sommer.

Højbjerggrunden.

Paa Korpsets 35-Aars Jubilæumsdag Søndag den 19. November mødtes 26 Patruljer fra Distriktet, heraf 15 fra Østerbro, til Plantning af Træer og Buske langs Hegnene. Vejret var rigtigt »Plantevejr«, mild og silende Regn saa vi haaber, at vort Forsøg som Plantere vil falde heldigt ud. Rønnow gjorde i hvert Tilfælde sit til, ved en lærerig Instruktion, at Forsøget vil bære Frugt. Der blev plantet ca. 1545 Træer, og jeg haaber, de respektive Patruljer vil holde Øje med deres lille Stykkes Plantning og følge dens Vækst.

1' Charlottenlund deler sig.

Den 19. November fejrede vi Spejderbevægelsens 35 Aars Fødselsdag ved at dele Troppen og Flokken, noget vi har glædet os meget til at kunne gøre.

Det foregik paa Øregaard Gymn. i Overværelse af næsten 100 Forældre. Først blev der vist Film fra Opførelsen af vores Tropskus, Dæmpehøj, og fra Landspatruljeturneringen, og vi sang nogle Sange, bl. a. sang Skovmændene flerstemmigt. Derpaa var der Parade, hvor Tor-

ben (det er vores Tropsfører) talte til de Førere og de to Patruljer, der skulde gaa' over, og ogsaa Flokføreren sagde Farvel til nogle af Ulvene.

Saa overrakte Divisionschefen den nye Tropsfører og Flokfører Trops- og Flokstanderen og lykønskede dem til 2. Charlottenlunds »Fødsel«, og den gamle Trop gav dem et Tjickerlicker med paa Vejen, saa Øregaard var ved at vælte. Endelig talte ogsaa den nye Tropsraadsformand, der selv er gammel Spejder.

Vi er stolte over, at ogsaa vi har kunnet yde vort til en stadig Vækst af Det Danske Spejderkorps.

Hardeknuks Trop.

har aldrig være præsenteret her, skønt Troppen er over 6 Aar gammel. Troppen tæller i Dag 72 Spejdere og Ulve. Vi er begyndt paa vor aarligt tilbagevendende Patruljekonkurrence med mange vanskelige Opgaver, f. Eks. en Bromodel, der kan bære hele Tropsstaben paa en Gang. Arbejdet med Prøver og Duelighedstegn skrider raskt fremad. Patruljen Hjorten tog en af Turneringens mest eftertragtede Præmier, et forromet Signalhorn, for den bedste Turn-jut, som blev bedømt af Korpsets Leder af Spejderarbejdet, Erik Østergaard.

3' Vesterbros Lejrplads.

3' Vesterbro ved en herlig Strand.

Haderslev Søspejdertrop

har haft en dejlig Sommertur i Dagene fra den 2.—9. Juli sidste Aar.

Paa Grund af Sejlforbudet var vi tvunget til at benytte Robaade, saa vi maatte blive i de lokale Farvande, men det blev trods store Besværligheder en Tur, som Drengene sent vil glemme. Turen gik ud ad Haderslev Fjord i to Dagsruter og saa videre nordpaa til en lille Vig, »Avnevig«, hvor Lejren laa i tre Dage, derfra blev der saa foretaget smaa Udflugter.

Hjemturen strakte sig ligeledes over to Dage, og Drengene vendte hjem i god Behold, dejlig brune og med mange gode Minder fra de otte herlige, solrige Dage.

1' Godthaab Trop.

Troppen fejrede den 24. September sin 20 Aars Fødselsdag med et indendørs »Lejrbaal«, hvortil Divisionsstaben var indbudt. Underholdningen gik Slag i Slag med Sketch og Sang af baade Ulve og Spejdere.

Paa samme Tid startedes vor traditionelle Patuljekonkurrence over 3 Maaneder med alle mulige Opgaver i Spejdersport — bl. a. Fremstilling af Ildbor og Brug af dette — endvidere Fotojagt paa Dyr i Naturen og Woodcraftsamling af Kranier og Skeletdele samt mange andre Ting. Iøvrigt arbejder Patruljerne godt, og Troppen er i stadig Fremgang baade i Styrke og Dygtighed.

1' Silkeborg jubilerer.

Som den anden ældste Trop i Korpset, fejrede 1. Silkeborg Trop den 11. Januar 1945 sit 35 Aars Jubilæum. Dagen markeredes ved en Spejderfest i Haandværkerforeningen sammen med 2' Silkeborg Trop Lørdag den 13. Januar. I Dagens Anledning blev der udsendt et Jubilæumsskrift med en Oversigt over Troppens Historie. Dette Skrift kan købes ved Henvendelse til Troppen. Af Begivenheder i Troppen i den sidste Tid kan nævnes, at vi i November havde den aarlige Tur med 2. Silkeborg, og at vi for Tiden har en Patuljekonkurrence i Gang, denne gaar bl. a. ud paa at fikse vort Hus op paa forskellig Maade.

1' Fakse Trop — 15 Aar.

Vi ser tilbage paa et begivenhedsrigt Fødselsdagsaar. Ved Divisionsturneringen deltog vi med 4 Patruljer, og disse blev Nr. 2 — 3 — 4 og 8, det vil sige, at vi nappede Rævehalen. I August havde vi en pragtfuld Sommerlejr i Odsherred. 19 Mand deltog. Ved et Divisionsstævne i Næstved besatte vi første og anden Pladsen i et Byløb, og tilsidst skal nævnes en 3 Dages Fødsels-

Haderslev Søspejdere i Baadene.

dagsudstilling, som blev besøgt af Masser af interesserede Mennesker. Denne Udstilling gav ca. 800 Kr. Troppen bestaar af 34 Spejdere. Kommer I nogenside til Fakse paa Spejdertur, saa lig ind til os, vi er næsten altid hjemme.

GUNNAR THOMASSEN
SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308
Duplikering - - Revision

TØR-ELEMENT

VERDEN'S ÆLDSTE OG BEDSTE

Hellerup Divisionen.

Den 18. November fejrede Hellerup Divisionen sin 35 Aars Fødselsdag ved en indendørs »Lejrbaals«fest. Som Divisionens Gæster var Hr. og Fru Hartvig-Møller, Klaus Vedel, Sven Spejder, Ove Holm og en Mængde gamle Hellerup-Spejdere til Stede. Rektor Hartvig-Møller talte til Spejderne om Spejderbevægelsens Start og første Aar, Klaus Vedel og Ove Holm fortalte Oplevelser fra deres Spejdertid. Ind imellem Talerne underholdt Spejderne med Sange, Musik, Krigsdans m. m. Efter Talerne og Unlerholdningen serveredes Ribstoddy og Basser.

Hellerup Divisionens Jule-good-turn bestod i Aar som de foregaaende Aar i at lede Indsamlingen af Penge, Tøj og Legetøj paa Gammel Hellerup Gymnasium. Der blev indsamlet over 1100 Kr. og Bunker af Klæder og Legetøj. Efter Skolens Juleafslutning havde Spejderne travlt med at dele Pakkerne med de rare Sager ud til fattige Familier over hele København. Som sædvanlig blev Spejderne modtaget med Jubel.

1^a Fredericia Trop.

Efteraaret har ikke været præget af de store Foretagender, men derimod af ivrigt Spejderarbejde i Patrulje og Trop. Dette gav sig ogsaa Udslag i Uddeling af 16 Duelighedstegn, 8 1. Klas-

ses Mærker, 1 2. Klasses Mærke og 7 Væbnersnore paa den traditionelle Juletur Søndagen før Jul.

Den første Søndag i det nye Aar afholdt vi Nytaarsparade i Spejderborgen »Bakkelys« Gaard. Vi plejer ellers at holde denne Parade sammen med de andre Spejder-Korps i Byen, men det kuned jo ikke lade sig gøre i Aar.

Efter Paraden var der Kirkegang i Trinitatis Kirke, sammen med Byens øvrige Spejderkorps. Korpsets 6 Faner var opstillet i Koret.

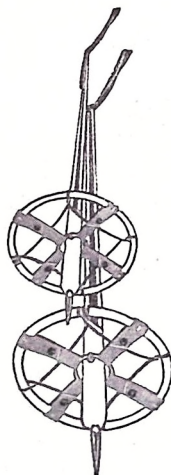
Da Gudstjenesten var til Ende, marcherede vi til Spejderborgen, hvor Fanen rullede sammen, og Flok og Trop traadte af.

Landslotteriet.

I har gjort et stort Arbejde baade Ulve og Spejdere. Den 5. Januar var 140.000 Lodsedler fast aftaget, og de resterende 10.000 Lodsedler er sikkert ogsaa blevet solgt.

Har du

Spejder-Sangbogen?

**Svenske
norske
finske**

samt al Skiudstyr paa Lager

*Lad vort
Skimagerværksted
gøre Deres Ski i Orden*

SKI

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27 . Telf. Central 10909 - 11203